

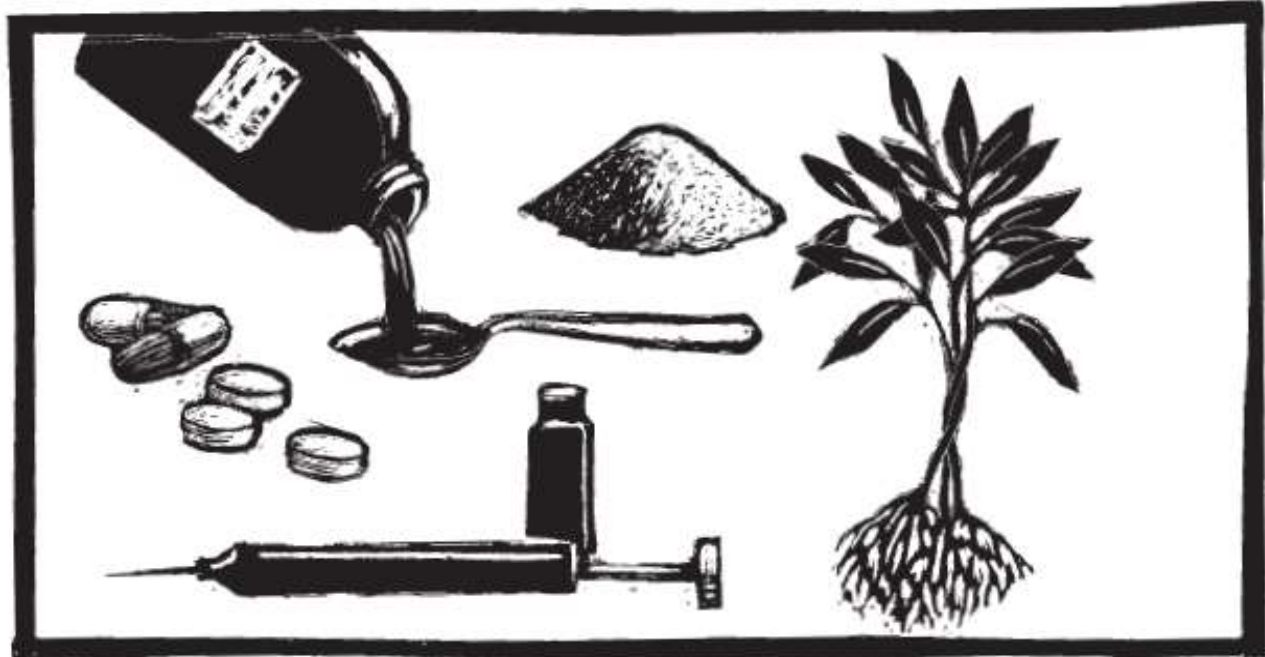
فصل 31

درین فصل:

- 470.....تصمیم گیری برای استفاده از دوا.....
- 471.....استفاده مضر از دواها.....
- 472.....چگونه از دوا ها بصورت مصوون استفاده شود.....
- 473.....استفاده از دواهاي این کتاب.....
- 473.....اسم های تجارتي و جنريك.....
- 474.....اشکال مختلف دوايي.....
- 474.....مقدار دوايیکه باید گرفته شود.....
- 476.....زمان استفاده از دوا.....
- 477.....کدام اشخاص نباید دواهای معینی را استفاده کنند.....
- 478.....عوارض جانبي.....
- 478.....احتیاطات (هوشدارها).....
- 478.....معلومات مورد ضرورت.....
- 479.....گرفتن مقدار بیش از حد دوا.....
- 480.....انواع دواها.....
- 480.....انتي بيوتيك ها.....
- 482.....دواهاي ضد درد.....
- 483.....دوا ها برای خونريزي شديد مهيلي، بعد از ولادت و سقط.....
- 483.....دواها برای تدایي عكس العمل های حساسيتي.....
- 484.....دوهاییکه میتوانند زندگی يك خانم را محافظت نمایند.....

درین کتاب ما دواهاي زيادي را توصیه نموده ایم. این فصل طرز استفاده بي خطر آنها را تشریح مي کند. برای کسب معلومات بیشتر در مورد عوارض جانبي، علایم هوشدار دهنده، دواها ايکه به رهنمائي خاص ضرورت دارند و انتي بيوتيك ها به "صفحات سبز" مراجعه نماييد. (صفحة 485)

استفاده از دواها برای صحت زنان

◀ دواها میتوانند مفید باشند، اما جاگزین صحت‌مندانده زیستن، غذای خوب و مواظبت‌های خوب صحی شده نمیتوانند.

دواها به بدن کمک میکنند تا علیه امراض مجادله نماید یا در زمان مریضی احساس بهتری پیدا کند. دوا به شکل مدرن و یا سنتی میباشند. درین کتاب ما بیشتر در مورد طرز استفاده دواهای مدرن و عصری صحبت میکنیم. زیرا داروهای سنتی و محلی از یک منطقه تا منطقه دیگر بسیار متفاوت اند. یک دوايي که در يك محل مؤثر میباشد در محل دیگر یافت نشده و یا مؤثریت ندارد. از طبیبان یونانی یا محلی منطقه خویش برای شناسائی دارو ها ایکه ممکن است برای مشکل شما مؤثر باشد، کمک بگیرید. (برای کسب معلومات بیشتر در مورد داروهای سنتی و محلی، صفحه 22 را ببینید.)

بسیار مهم است که دوا را به صورت مصوون استفاده کنید. استفاده مناسب دوا سبب حفظ حیات شده میتواند. اما استفاده نادرست دوا باعث آسیب و حتی مرگ شما شده میتواند. طورمثال، بعضی دواها سبب ایجاد مشکلات صحی برای زنان حامله و شیرده و همچنان برای طفل آنها میشوند. و یکتعداد دواها ممکن دیگر سبب مشکلات دیگری (عوارض جانبی) شوند که میتواند آزار دهنده، رنج آور و خطرناک به صحت افراد باشد. اگر مقدار زیاد دوا را در یک دفعه و یا بدفعات بسیار زیاد بگیرید، صحت شما متضرر میسازد.

این فصل در مورد طرز استفاده مصوون دواهای شامل این کتاب، جهت تداوی مشکلات صحی زنان، بحث میکند. همچنان معلومات ارائه شدل این فصل، به شما کمک مینماید تا بدانید که چه وقت جهت بهبود صحت زنان، دواها را تجویز نمایید.

یکتعداد اشخاص تصور مینمایند که برای مواظبت خوب صحت، باید همیشه از دوا استفاده نمود. اما دواها صرف مشکلات صحتی را تداوی میکنند - حالت ایرا که سبب این مشکلات شده مرفوع ساخته نمیتواند. و برای تمام مشکلات صحتی بهترین تداوی استفاده از دواها نمیشود. برای بعضی مشکلات صحتی نوشیدن مقدار زیاد مایعات و استراحت نمودن بیشترین اهمیت را دارد. صرف زمانی باید دوا استفاده شود که بدانید مشکل چه است و دوا برای همان مشکل خاص مؤثر است.

برای تصمیم گیری در مورد اینکه نیاز به دوا هست یاخیر، روی این موارد فکر نمایید:

- تا چه اندازه مشکل من جدی است؟
- آیا بدون مصرف دوا، بهبودی حاصل نموده میتوانم؟
- آیا با تغییر عادات زندگی و غذایی خود میتوانم بهبود یابم؟
- آیا کدام علاج سنتی و خانگی برای این مشکل مؤثر خواهد بود؟
- آیا فواید استفاده از این دوا، بیشتر از خطرات آن میباشد؟

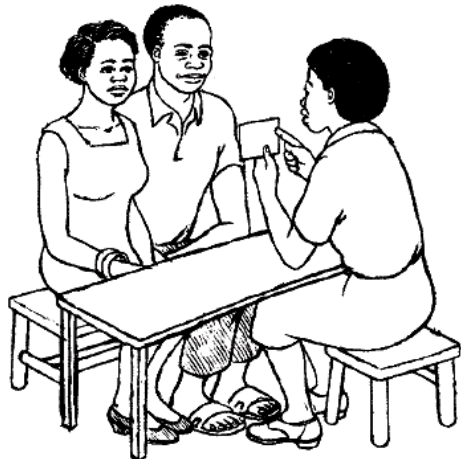
تصمیم گیری برای استفاده از دوا

◀ فصل های "حل مشکلات صحتی"، (صفحة 19) و "سیستم طبی"، (صفحة 33) برای معلومات بیشتر جهت کمک به تصمیم گیری در مورد ضرورت به دوا، مطالعه شود.

برای کارکن صحتی:

در زمان تجویز دوا رهنمایی های ذیل را به خاطر داشته باشید:

- 1- دوا جانشین مواظبت های خوب صحتی نمیشود. مواظبت صحتی خوب یعنی تشریح اینکه چرا مردم مشکلات صحتی دارند، چه کرده میتوانند تا بهتر شوند و چگونه میتوانند از آن مشکل در آینده جلوگیری بعمل آورند.
- 2- صرف زمانی مصرف دوا مصوون و مؤثر میباشد که شما مریض را در مورد طرز استفاده آن، خوب رهنمایی نموده باشید (صفحات 474 تا 476 دیده شود). متیقن شوید که خانم هدایات شما را فهمیده است.

3- صرف زمانی دوا بدرستی استفاده شده میتواند که شما عقاید و ترس های خانم را بدانید:

اگر یک خانم به این عقیده باشد که گرفتن مقدار بیشتر دوا سبب میشود که زودتر شفایاب گردد، ممکن از مقدار بیشتر دوا مصرف نموده و به خود آسیب برساند. اگر یک خانم میترسد که ممکن است دوا به وجودش ضرر برساند، ممکن است هیچ دوا را مصرف ننماید. اما اگر خانم بداند که دوا چگونه تأثیر مینماید، بیشتر علاقمند خواهد شد تا بصورت صحیح دوا را استفاده کند.

4- کمک کنید که تا مراجعین شما بهترین و ارزان ترین دوا را پیدا کنند:

بیشتر افراد در مورد قیمت دوا نگرانی دارند، زیرا خرید یک دوا ممکن است تمام عواید یک هفته و یا یکماه یک خانواده را مصرف نماید.

شیوه های مضر استفاده از دوا:

دواها برای مجادله با امراض خطرناک استفاده میشوند، اما دواها خطرات خود را نیز دارند. استفاده نادرست یک دوا میتواند به شما آسیب رسانیده و حتی باعث مرگ شما شود. اینها بعضی مثال های معمول از طریقه های نادرست استفاده دواها برای صحت زنان میباشد:

- اوکسی توسین (Oxytocin)، ارگومترین (Ergometrine) و میتوترکسات (Methotrexate) گاهی بصورت نادرست جهت سرعت دادن ولادت طفل یا پلاسنتا، استفاده میشود. اینکار خطرناک است. این دواها میتوانند باعث مرگ طفل و مادرش شوند. مگر اینکه شما یک کارکن صحتی خوب تحصیل کرده باشید، اکسی توسین و ارگومترین را صرف برای توقف خونریزی های شدید بعد از ولادت استفاده نمایید. همچنان از این دواها جهت سقط دادن استفاده نکنید. اینها ممکن است سبب پاره شدن رحم شده و قبل از سقط باعث مرگ خانم شوند.
- زنان و دختران گاهی از دواهای خطرناک - مانند اسپرین، دواهای ضد ملاریا و ارگومترین - جهت سقط دادن استفاده میکنند. این دواها تقریباً هیچ مؤثریت ندارند. به عوض خاتمه دادن به حاملگی بعضی دواها هرگاه به مقدار زیادتر گرفته شوند، سبب ایجاد مشکلات وخیم مانند تسمم و مرگ میشوند. برای کسب معلومات بیشتر در مورد دواهای جدید که میتوانند برای سقط دادن مصون استفاده شوند، فصل "سقط"، صفحه 239 مطالعه شود.
- بعضی زنان از سبب استفاده بروموکریپتین (Bromocriptine) برای توقف جریان شیر پستان، فوت نموده اند. هیچگاه از این دوا استفاده نکنید. شیر شما به صورت نارمل زمانیکه طفل مکیدن پستان را ترک کند، خشک خواهد شد.
- در بسیاری مناطق زنان تشویق میشوند تا برای دور ساختن ترس ها، بهبود مزاج و یا کمک به خواب شدن از دواها استفاده نمایند. مگر این مشکلات اکثراً از سبب مشکلات زندگی بوجود میاید. بیشتر اوقات دوا سبب از بین رفتن این مشکلات نمیشوند و قیمت آنها به سرعت پول خانواده را به مصرف میرساند. اگر همه روزه مشکلات فوق را دارید، قبل از استفاده کدام دوا، به یک کارکن صحت روانی مراجعه نمایید.
- DES (Diethylstilbestrol): یک نوع هورمن است که زنان در غرب اروپا و شمال آمریکا از سال 1941 الی 1981 برای جلوگیری از سقط بنفسی، از آن استفاده مینمودند. اکنون این دوا مصرف نمیشود زیرا سبب سرطان عنق رحم و مهبل در زنان و سرطان خصیه در پسران ایکه مادران آنها در زمان حاملگی ازین دوا استفاده نمایند، شده میتواند. این دوا ممکن است هنوز در مناطق دیگری مانند افریقا و آمریکای لاتین برای وقایه از سقط بنفسی و توقف جریان شیر پستان، استفاده شود. این دوا را نگیرید.
- یکتعداد داکتران جهت تداوی بعضی مشکلات دوران یائسگی، تداوی معاوضوی هورمون را تجویز مینمایند. اما تداوی معاوضوی هورمونی، خطر سرطان پستان، امراض قلبی، لخته شدن خون و سکتة مغزی را افزایش مبخشد. برای زنان بهتر است که از استفاده این دواها اجتناب نمایند.
- خریدن ویتامین ها و منرال ها میتواند ضیاع پول باشد، مگر آنکه مرضی داشته باشید که با اینها کمک شده بتواند. مواد غذایی خوب و مغذی برای تمام خانواده صحتمندتر و ارزان تر میباشد. در صورت امکان زنان ایکه خون ضعیف (کمخونی) دارند و آنها ایکه حامله اند، باید از تابلیت های آهن و فولیک اسید استفاده نمایند. مگر زرقیات ویتامین B12 و عصاره جگر به کمخونی کمک نمیکند - تابلیت های آهن و غذای خوب بهتر و مؤثر تر اند.

استفاده مصون از دواها

◀ تمام دوا هارا در محل تاريخ ، سرد و خشك نگهداري نماييد در غير آن مؤثريت آنها قبل از تاريخ ختم، از بين ميروند. خود را مطمئن سازيد كه اطفال آنها را گرفته نميتوانند. آنها ميتوانند براي اطفال كشنده باشند.

هر زمانیکه یک دوا را استفاده مینمایید، این رهنمود را تعقیب کنید:

- متیقن شوید که استفاده از دوا ضروری است.
- از شخص ایکه دوا را به شما تجویز نموده، هدایات مکمل بگیرید. شما باید بدانید که:

-چه مقدار گرفته شود (دوز دوا)

-چند دفعه در روز و برای چند روز گرفته شود.

- کورس مکمل دوا را بگیرید.
- اگر استفاده از دوا را بزودی توقف دهید، ممکن است مشکل دوباره برگشت نماید.

• علایم هوشدار دهنده را بشناسید، بدانید که علایم هوشدار دهنده هریک از مشکلات (عوارض جانبی) ناشی از دوا کدام ها اند (صفحه 478 دیده شود).

• دریابید که آیا دوا با کدام غذای خاص عکس العمل خراب دارد. و هم معلومات بگیرید که دوا در گرسنگی خورده شود یا بعد از صرف غذا.

• در يك وقت از مصرف چندین دوا اجتناب نماييد.

بعضی دواها ممکن است تأثیرات دوا های دیگر را خنثی سازند. بعضی دواها باهم ترکیب شده و سبب مشکلاتی میشوند که به تنهایی هیچگاه سبب آن نمیشدند.

- در اثنای خریداری دواهای های مرکب (2 یا 3 دوا در يك تابلیت) احتیاط نماييد:

بعضی دوا های مرکب ضرور میباشد، اما اکثراً قیمت آنها بلندتر میباشد، و ممکن است دواهایی را داخل وجود خود سازید که به ضرورت ندارد. طور مثال، یکتعداد قطره های چشم حاوی انتی بیوتیک و ستیروئید هستند. ستیروئید میتواند مضر باشد. همچنان دواهای مرکب ممکن است عوارض جانبی بیشتری داشته باشند.

- مطمئن شوید که دوا لیبل دارد. اگر دوا لیبل نداشته باشد، از فروشنده بخواهید که در پاکت ویا بوتل ایکه دوا را برای شما میاندازد، اسم دوا، مقدار و زمان مصرف آنرا بنویسد.

دوا های بسیار کهنه را استفاده نکنید.

بهتر است دوا را قبل از ختم تاریخ مؤثریت آن استفاده کنید. این تاریخ روی پاکت ویا بوتل دوا چاپ شده است. طور مثال، اگر میبینید که تاریخ ختم ویا Exp. 2010/10/29 ویا 2010/29/10 ویا Oct.29.2010 نوشته شده باشد، بدان معنی است که این دوا تا قبل از 29 اکتوبر 2010 استفاده شده میتواند. گاهی ممکن است در صورت نداشتن هیچ دوی دیگری مجبور به استفاده از دوائی شوید که تاریخ آن ختم شده باشد. اما بخاطر داشته باشید که هیچگاه دواهای تاریخ گذشته را در صورتیکه به حالات ذیل باشند استفاده ننمایید:

- تابلیت هاییکه تغییر رنگ داده ویا میده شده باشند.
- کپسول هاییکه به هم چسپیده و تغییر شکل داده اند.
- مایعاتیکه که غبار آلود شده ویا اشیای شناور در آن پیدا شده باشد.
- زرقیات
- قطره های چشم
- دواها ایکه ضرورت است با آب مخلوط شوند. اگر پودر کهنه و بهم چسپیده باشد و حتی بعد از تکان بوتل مواد از هم جدا نگرده، آنها را استفاده نکنید (این دواها بعد از مخلوط شدن به زودی باید استفاده شوند).

با اهمیت: دواهای دوکسی سیکلین ویا تتراسیکلین (Tetracycline or Doxycycline) اگر تاریخ آنها ختم شده باشد، استفاده نگرده، آنها خطرناک میباشد.

استفاده از دواهای شامل این کتاب

قبل از استفاده هر دوا، لیبل آنرا
به دقت بخوانید.

ما دواي این کمپنی را نداریم.
این دوا را داریم به اندازه آن
موثر است.

در صورتیکه اسم جنریک دواها
یکسان باشند، میتوانید یکی را با
دیگری تعویض کنید. همیشه عین
مقدار دواي تعویض شده را
مصرف کنید.

در سراسر این کتاب، اسم و مقدار دواهایی تذکر رفته است که میتواند برای
تداوی بعضی مشکلات صحتی زنان استفاده شود. اما جهت داشتن قدرت خرید و بعداً
استفاده مصون این دواها، باید نکات ذیل را نیز بدانید:

- در جاییکه شما زندگی مینمایید دوا به کدام اسم یافت میشود (به پایین صفحه
مراجعه شود).
- به کدام اشکال دوائی پیدا میشود (صفحه 474 دیده شود)
- طرز استفاده صحیح دوا کدام است (صفحه 474)
- آیا استفاده از دوا برای شما مصون میباشد (صفحه 477)
- آیا دوا عوارض جانبی دارد (صفحه 478)
- هرگاه مقدار بیش از اندازه (ویا مقدار ناکافی) دوا استفاده شود، چه واقع
میگردد (صفحه 479).
- چه باید کرد، اگر نتوانید دوا را پیدا کرده ویا قدر خرید آنرا داشته باشید. ویا
اگر بخاطر حامله بودن، شیردهی ویا حساسیت داشتن به دوا مجبور باشید دواي
دیگری را استفاده کنید (صفحه 485). در صفحات متباقی این فصل تشریح میشود که
چگونه تمام دواهای تذکر داده شده در این کتاب را خریداری و بصورت مصون
استفاده کنید.

اسم های علمی (جنریک) و تجارتي:

بیشتر دواها دارای دو اسم میباشدند: اسم جنریک (Generic) یا علمی و اسم
تجارتی. اسم جنریک دواها در تمام نقاط دنیا یکسان اند. اسم تجارتي دوا توسط کمپنی
دوا سازی انتخاب میشود. زمانیکه چندین کمپنی یک نوع دوا را تولید میکنند، دوا
چندین نام تجارتي داشته، اما صرف یک اسم جنریک دارد. تا وقتی اسم جنریک دواها
یکسان باشد، آنها یک نوع دوا میباشدند.

در این کتاب ما اسم های علمی یا جنریک دوا را بکار میبریم. برای
یکتعداد کم دواها مانند دواهای تنظیم خانواده ما همچنان بعضی اسم های
مشهور را که وسیعاً موجود اند، نیز استفاده نموده ایم. اگر نتوانید دواي اولی
را پیدا کنید، توصیه ما اینست که کوشش کنید یک دواي دیگر را که در عین
چوکات تداوی آمده است، خریداری کنید.

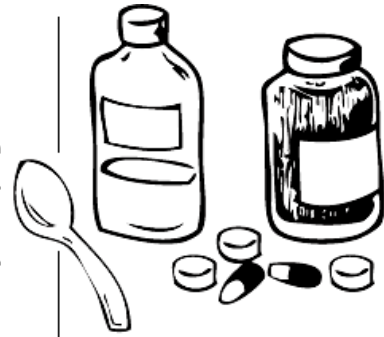
طورمثال، کارکن صحتی شما تجویز نموده که فلاجیل (Flagyl) بگیریید.
اما وقتی شما به دواخانه میروید، آنها این
دوا را ندارند. از فارمسیست یا کارکن
صحتی اسم جنریک فلاجیل (مترونیدازول)
را بپرسید و از دواخانه بپرسید که آیا از
کدام کمپنی دیگری دوا ایکه اسم جنریک آن
مترونیدازول است، دارد یاخیر. اسم جنریک
اکثراً در لیبل دوا، در قطی ویا بسته بندی
دوا چاپ شده است. اگر دوا را به اسم
جنریک آن سراغ نمایید، اغلب میتوانید نوع
ارزان آنرا خریداری کنید.

اشکال مختلف دوایی

دوا ها به اشکال مختلف تولید می شوند T مانند:

- تابلیت ، کپسول و مایعات که اکثراً از طریق دهن مصرف میشوند. در بعضی واقعات (نادراً) ممکن ضرورت شود که از طریق مهبل و یا مقعد تطبیق گردند.
- شیاف ها (suppositories, pessaries) طوری ساخته شده اند که داخل مهبل یا مقعد تطبیق شده بتوانند.
- زرقیات که مستقیماً داخل عضله، زیر جلد و یا داخل خون زرق میگردند.
- کریم ، مرجم یا محلول ها که حاوی دواها بوده و مستقیماً روی جلد و یا داخل مهبل تطبیق میگردند. اینها برای انتانات خفیف جلدی، زخم ها، بخارات و خارش ها بسیار مؤثر خواهند بود.
- اینکه چه نوع دوا را به کدام مقدار استفاده مینمایید، ارتباط دارد به اینکه کدام دوا موجود است و کدام مرض را میخواهید تداوی نمایید.

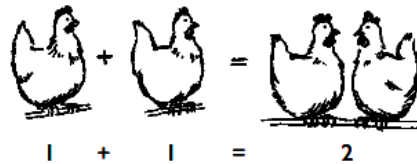

مقدار دوا ایکه باید گرفته شود

طرز اندازه گیری مقدار دوا:

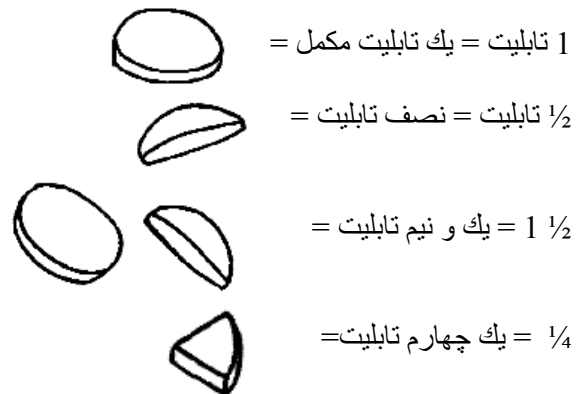
بسیاری دواها، بخصوص انٹی بیوتیک ها، به وزن و اندازه های خاص پیدا میشوند. برای اطمینان از اینکه مقدار درست دوا را میگیرید، ببینید که هر تابلیت یا کپسول حاوی چند گرام، ملی گرام، میکروگرام و یا واحد میباشد. اگر دواخانه مقدار یا اندازه ایرا که شما میخواهید نداشته باشد، ممکن است مجبور شوید قسمتی از یک تابلیت و یا بیشتر از یک تابلیت را بگیرید.

درینجا بعضی سمبول های کمک کننده برای فهمیدن آمده است:

= به معنی مساوی یا مشابه می باشد.
+ به معنی جمع یا و میباشد.

کسر ها : مقدار ها ایکه کمتر از یک تابلیت مکمل باشند، بعضاً بصورت کسری نوشته می شوند:

انواع اندازه گیری ها

گرام و ملی گرام: دواها اکثراً به گرام (g) و ملیگرام (mg) اندازه میشوند:

1000 ملیگرام = 1 گرام (هزار ملیگرام يك گرام میشود).
1 ملی گرام = 0.001 گرام (يك ملیگرام يك هزارم حصه يك گرام میشود).

تمام اینها طریقه های مختلف گفتن
325 ملی گرام م باشد.

.325 g
0.325 g
325 mg

طور مثال: يك تابليت 325
ملیگرامه اسپرین:

مایکرو گرام (Micrograms): بعضی دوا ها مانند تابلیت های تنظیم خانواده به ملیگرام و حتی مقادیر کمتر که مایکروگرام (mcg ویا μcg) گفته میشود، اندازه میگردد:

$1 \mu\text{cg} = 1 \text{mcg} = 1/1000 \text{mg} = 0.001 \text{mg}$ - این یعنی 1000 میکروگرام مساوی با یک ملی گرام است.

واحدها: بعضی دواها توسط واحد (U) ویا واحد بین المللی (IU) اندازه گیری میشوند.

برای اندازه گیری دواهای مایع: بعضی اوقات به شما هدایت داده میشود که یک مقدار معین از شربت ها ویا محلول ها را بگیرد، طورمثال، 10 ml ویا 10 ملی لیتر ویا 10 سی سی (یعنی سانتی متر مکعب). یک سانتی متر مکعب مساوی یک ملی لیتر میباشد. اگر دوا با خود یک قاشق یا قطره چکان خاص برای اندازه گیری مایعات نداشته باشد، میتوانید از وسایل اندازه گیری خانگی استفاده نمایید:

يك قاشق غذا خوري = 1Tb = 15 ملي ليتر

يك قاشق چاي خوري = 1tsp = 5 ملي ليتر

طور مثال :

تابلیت های اموکسی سیلین به دو اندازه موجود است:

 250 mg 500 mg

 + =

$250 \text{ mg} + 250 \text{ mg} = 500 \text{ mg}$

اگر ضرورت به گرفتن 500 ملی گرام اموکسی سیلین، 1 تابلیت، 2 دفعه در روز، داشته باشید، اما صرف تابلیت های 250 ملیگرام آنرا دارید، باید هر دفعه 2 تابلیت بگیرید.

تعیین مقدار دوا نظر به وزن:

درین کتاب مقدار دوا را برای زنان کاهل در نظر گرفته ایم. اما برای بعضی دواها، بخصوص دواها ای که میتوانند خطرناک باشند، بهتر است مقدار دوا را نظر به وزن شخص اندازه گیری نمایید (اگر ترازو داشته باشید). طور مثال، اگر ضرورت به گرفتن جنتامایسین دارید و دوز دوا 5mg/kg/day گفته شده باشد، بدان معنی است که هر روز شما مقدار 5 ملیگرام جنتامایسین را برای هر کیلوگرام وزن بدن شخص تطبیق مینمایید. بناءً اگر وزن خانم 50 کیلو گرام باشد، باید 250 ملی گرام جنتامایسین را در 24 ساعت تطبیق نماید. این مقدار بر تعداد دفعات ای که باید دوا را بگیرد، تقسیم میگردد. جنتامایسین معمولاً سه دفعه در روز زرق میگردد. بنا 80 ملی گرام در صبح، 80 ملی گرام در چاشت و 80 ملی گرام در شب تطبیق گردد.

زمان استفاده از دوا

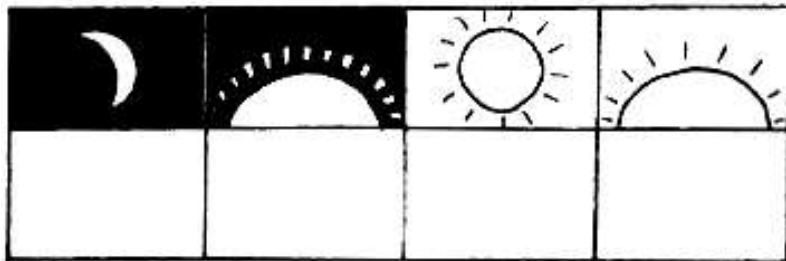
بسیار مهم است که دوا را در وقت معین آن بگیریم. بعضی دواها يك دفعه در روز و بعضی دیگر به دفعات بیشتر تجویز میشوند. داشتن ساعت ضروری نیست. اگر هدایت طوری باشد که 1 تابلت هر 8 ساعت بعد و یا 3 تابلت در یکروز بگیرید، یک تابلت را در زمان طلوع آفتاب، یک تابلت را در وقت ظهر و یک تابلت را در شب بگیرید. اگر گفته شود که 1 تابلت هر 6 ساعت بعد و یا 4 تابلت در یکروز بگیرید، صبح چاشت، شام و خفتن يك تابلت از آن را بگیرید. اگر هدایت طوری باشد که يك تابلت را در هر 4 ساعت بعد، یا 6 تابلت در روز بگیرید، بین خوردن تابلت های در یک شبانروز عین فاصله را مراعات نمایید.

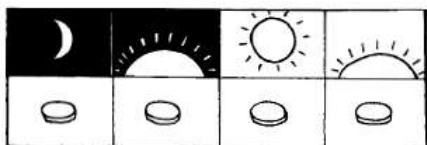
با اهمیت:

- در صورت امکان دواها را در حال نشسته و یا ایستاده مصرف نمایید و بعد از هر دفعه گرفتن دوا يك گیلاس مایع را بنوشید.
- اگر استفراغ داشتید و دوا در محتوی استفراغ دیده شود، نیاز خواهد بود که دوباره دوا را بگیرید.
- اگر در ظرف 3 ساعت بعد از گرفتن يك تابلت ضد حاملگی استفراغ نمانید، یک تابلت دیگر بگیرید تا متیقن شوید که حامله نخواهید شد.

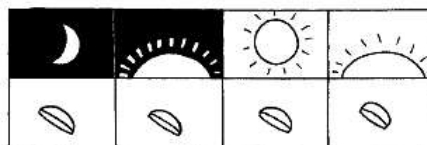
اگر برای کس ایکه سواد نداشته باشد هدایت میدهید. اینطور یک یادداشت برایش رسم نمایید:

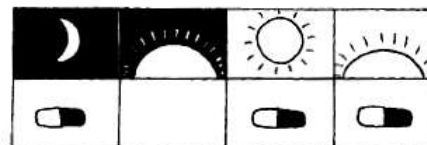
در خانه های سفید پایینی، مقدار دوا ایرا که باید بگیرد، رسم نمایید و با دقت برایش تشریح نمایید که آنها چه معنی میدهند. طورمثال:

این یعنی آنها باید 1 تابلت، 4 دفعه در روز: در طلوع آفتاب، ظهر، شام و خفتن، بگیرند.

این به معنای آن است که 1/2 تابلت، 4 دفعه در یکروز گرفته شود

این به معنای آن است که 1 کیپسول، سه دفعه در یکروز گرفته شود.

کدام اشخاص باید از مصرف دوا های معینی اجتناب ورزند:

بعضی دواها برای یکتعداد اشخاص معین ویا در یک مدت زمان معین زندگی، خطرناک بوده میتوانند. شما باید بصورت خاص احتیاط نمایید اگر:

• **حامله یا شیرده هستید:** بسیاری دواها ایرا که در زمان حاملگی و شیردهی میگیرید ممکن است به طفل شما انتقال یابد. قبل از گرفتن هر دوا، دریابید که آیا دوا به طفل شما مضر میباشد یا خیر. در این کتاب دواهاییکه مصرف آن در حاملگی و شیردهی مضر میباشد، توسط علامه اخطاریه مشخص شده اند.

احتیاط = با دقت بخوانید، اگر حامله هستید.

احتیاط = با دقت بخوانید، اگر شیرده هستید.

 = اگر حامله هستید، استفاده نکنید.

 = اگر شیرده هستید، استفاده نکنید.

اما اگر مریض هستید، مهم است که تداوی شوید. دواها ایرا که برای تداوی امراض وخیم ویا کمخونی تجویز میشود، مصرف نمایند. این امکان وجود دارد که دواها ایرا پیدا کنید که به طفل شما ضرر نمیرساند.

• **امراض کبدی ویا کلیوی مزمن دارید:** جگر و گرده های شما دواها را از بدن تصفیه و اطراح مینمایند. اگر آنها بخوبی کار نکنند، دوا در بدن تجمع نموده و باعث مسمومیت خواهند شد.

• **زخم معده دارید ویا به آسانی سوخت دل ویا دلبدی پیدا میکنید.** دواهای مانند آسپرین وایبوپروفین سبب خونریزی معده ویا احساس درد و سوزش در معده میشوند. هرگاه مجبور به گرفتن دوائی میباشد که معده شما را تکلیف میدهد، آنرا یکجا با غذا بگیرید.

• **به بعضی دواها حساسیت دارید.** اگر در سابقه خود بعد از گرفتن یک دوا یکی از این علایم را داشته بوده باشید، احتمالاً در مقابل آن حساسیت دارید:

- بخارات جلدی (بخارات برجسته، سرخ، خارشدار، معمولاً یکجا با تورم)
- پندیدگی (تورم)
- مشکلات تنفسی ویا مشکل بلع غذا.

حساسیت داشتن یعنی که بدن شما بر ضد دوا میجنگد بجای آنکه از دوا برای جنگیدن با امراض استفاده نماید. عکس العمل های حساسیتی بیشتر اوقات در مقابل انتی بیوتیک های فامیل پنسیلین (Penicillins) و سلفامیدها (Salfa) میباشد. از گرفتن دواهای فامیل دوا ایکه به آن حساسیت دارید، اجتناب ورزید. ممکن است به همه آنها حساسیت داشته باشید. صفحه 480 را جهت معلومات بیشتر در مورد انتی بیوتیک ها و فامیل های آنها، ببینید.

با اهمیت: اگر با یک دوا حساسیت دارید، هیچگاه دوباره آن دوا را نگیرید. دفعه بعد ممکن است سبب عکس العمل بسیار شدیدتر و حتی مرگ گردد.

◀ در صفحات سبز، دواها ایکه مصرف آنها در حاملگی و شیردهی مضر میباشد با علایم فوق مشخص شده اند.

تداوی عکس العمل حساسیتی، و شاک الرژیک

انتقال!

با اهمیت: اگر بعد از مصرف یک دوا، بخارات جلدی شدید، پندیدگی دهن ویا مشکلات تنفسی ویا مشکلات در بلعیدن پیدا کردید، فوراً کمک طبي بگیرید.

عوارض جانبی دواها:

دواها برضد امراض می‌جنگند، اما می‌توانند تأثیرات دیگری نیز در عضویت داشته باشند. بعضی از این تأثیرات بی‌ضرر اما اذیت‌کننده می‌باشند و بعضی از آنها مضر می‌باشند. طور مثال، میترونیدازول مزه دهن را خراب می‌سازد که اذیت‌کننده اما بی‌خطر است. بعضی آنتی‌بیوتیک‌های بسیار قوی مانند جنتامایسین (Gentamycin) و کانامایسین (Kanamycin) اگر بمقدار زیاد مصرف گردند، سبب تخریبات دائمی کرده‌ها و سیستم شنوایی می‌شوند.

قبل از مصرف یک دوا، در مورد عوارض جانبی آن معلومات حاصل کنید. وقتی از دواهای معرفی شده در این کتاب را می‌گیرید می‌توانید به "صفحات سبز" اخیر کتاب مراجعه نمایید تا در مورد عوارض جانبی ممکنه آنها بیاموزید.

با اهمیت: اگر علایم غیر معمول مانند گنگسیت، بزرگس گوش‌ها و یا تنفس سریع داشته باشید و اینها در لست عوارض جانبی دوا نیامده باشد، به یک کارکن صحتی که در مورد تجویز دواها آموزش دیده باشد، مراجعه نمایید. این علایم ممکن بدن معنی باشد که شما مقدار بسیار زیاد دوا را گرفته اید.

احتیاطات (هوشدارها):

بعضی دواها دارای علایم هوشدار دهنده خاصی می‌باشند که باید راجع به آنها معلومات داشته باشید. درحالات ذیل قبل از گرفتن دوا با کارکن صحتی مشوره کنید:

- دواهای دیگری را نیز می‌گیرید. دوا ایکه استعمال تنهایی آن مصون می‌باشد ممکن است اگر با دواهای دیگری استفاده شود، مضر بوده و یا تأثیرات آن کمتر شود.
- دادن دوا به یک اطفال. اطفال به سبب جسامت کوچک خود به مقدار کمتر دوا ضرورت دارند. با یک کارکن صحتی و یا فارمسیست در مورد مقدار مناسب دوا برای طفل صحبت نمایید.
- برای اشخاص مسن. اشخاص مسن بعضاً به مقدار کمتر دوا ضرورت دارند زیرا اطراح دوا در اشخاص مسن بطی‌تر می‌باشد، لذا دواها در عضویت آنها تجمع مینماید.
- اشخاص بسیار کوچک اندام، لاغر و سوء تغذی. این اشخاص به مقدار کمتر بعضی دواهای مانند دواهای ضد توبرکلوز، فشار خون بلند، اختلاجات و دیگر مشکلات، ضرورت دارند.

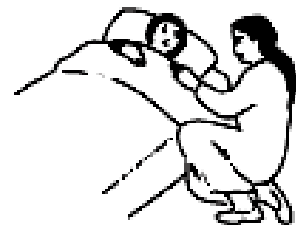
معلومات ایکه باید بدانید:

غذا و دوا

در حین استفاده از بیشتر دواها می‌توانید به صورت نارمل به خوردن غذا‌های همیشگی ادامه بدهید. بعضی دواها در شکم خالی مؤثرتر اند - 1 ساعت پیش از غذا و یا 2 ساعت بعد از غذا.

دواها ایکه تأثیرات سوء بالای معده دارند باید یکجا با غذا یا فوراً بعد از غذا گرفته شوند.

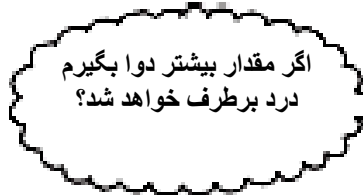
در صورت داشتن دل‌بندی و استفراغ دواها را با غذای خشک که معده را آرام می‌سازند، بگیریید - مانند برنج، نان خشک و یا بسکویت.

مصرف بیش از حد دوا:

بعضی اشخاص فکر میکنند که با گرفتن مقدار بیشتر دوا علاج بدن زودتر صورت میگیرد. این واقعیت ندارد و ممکن خطرناک باشد. اگر مقدار بسیار زیاد دوا را در یک وقت و یا به دفعات زیاد بگیرید، و یا اگر برای مدت بسیار طولانی یک دوا را بگیرید، ممکن است دوا به شما آسیب برساند.

هیچگاه دوا را بیشتر از اندازه تجویز شده نگیرید.

بعضی علائم معمول مصرف بیش از اندازه دوا قرار ذیل اند:

- دلبدی
- استفراغ
- دردمعده
- سردردی
- گنسیت
- برنگس گوش ها
- تنفس سریع

اما علائم فوق شاید عوارض جانبی بعضی دواها نیز باشند. اگر يك یا بیشتر از علائم فوق را دارید و آنها از جمله عوارض جانبی معمول دوا ای که میگیرید نمیباشند، باید با یک کارکن صحتی آموزش دیده در مورد تجویز دواها صحبت کنید.

تسمم دوايي (Poisoning):

گرفتن مقدار بسیار زیاد یک دوا (طورمثال، نصف بوتل یا بیشتر)، بخصوص در اطفال سبب تسمم میشود. باید کار های ذیل را انجام بدهید:

- سعی کنید که شخص استفراغ نماید. شاید با اینکار بتواند يك مقدار دوا قبل از آنکه آسیب برساند از بدن خارج گردد.
- به مریض کاربن فعال (Activated Charcoal) تجویز نمایید (صفحه 495 را ببینید). کاربن بعضی دواها را جذب میکند و نمیگذارد تأثیر سمی بگذارند.
- فوراً کمک طبی بگیرید.

انتقال!

دوای‌های مختلف جهت تداوی امراض مختلف استفاده میشوند. بعضی از این دوای‌ها مرض را علاج میکنند و یکتعداد دیگر تنها علائم مرض را برطرف می‌سازند. گاهی نمیتوانید بهترین دوا را برای مشکل خود استفاده نمایید، زیرا:

- در محل زندگی شما آن دوا پیدا نمیشود.
- در موجودیت حاملگی و شیر دهی مصوون نمیباشد.
- به مقابل آن حساسیت دارید.
- در منطقه شما آن دوا مؤثریت خود را از دست داده است، چون میکروب‌ها در مقابل آن مقاوم گردیده است (چوکات پائین را ببینید).

در صورت موجودیت حالات فوق میتوانید یک دوا را با دوی دیگری عوض کنید، مگر صرف در صورتیکه متیقن باشد دوی دومی مؤثر میباشد. تداوی‌ها ایکه ما در این کتاب توصیه نموده ایم اغلب در صورتیکه بنا بر دلایلی نتوانید یک دوا را بگیریید، برای شما انتخاب‌های دیگری را میدهد. اگر متیقن نباشید که کدام دوا را بگیریید با یک کارکن صحی مشوره کنید.

انواع دواها

انتي بيوتيك ها

انتي بيوتيك ها دواهای مهمی اند که برای جنگیدن با امراض انتانی بکتریائی استفاده میشوند. اینها با ویروس‌ها جنگیده نمیتوانند و یا سرماخوردگی (ریزش) را معالجه کرده نمیتوانند. همچنان همه انواع انتي بيوتيك ها بر ضد همه انواع انتانات جنگیده نمیتوانند. انتي بيوتيك ها ایکه دارای ترکیب کیمیائی مشابه اند، گفته میشود که از یک فامیل میباشند. مهم است که در درمورد فامیل‌های انتي بيوتيك ها بدانید، به 2 دلیل:

- 1- انتي بيوتيك هاي عين فاميل اغلب ميتوانند عين مشکلات را تداوی کنند. این یعنی میتوانید دواهای مختلف را از یک فامیل برای تداوی یک مشکل خاص استفاده نمایید.
- 2- اگر به یکی از انتي بيوتيك هاي یک فاميل حساسیت داشته باشید، اغلب به مقابل دیگر انتي بيوتيك هاي همان فاميل حساسیت خواهید داشت. این یعنی مجبور هستید دوا را از یک فاميل دیگری برایتان انتخاب نمایید.

فاميل هاي عمده انتي بيوتيك هاي استفاده شده در این کتاب عبارت اند از:

- **پنسیلین‌ها (Penicillins)** شامل آموکسی سیلین، آمپی سیلین، بنزاتین پنسیلین، بنزایل پنسیلین، دای کلوکساسیلین (Dicloxacillin)، پنسیلین پروکابین و غیره.
- دوای‌های فامیل پنسیلین بالای انواع مختلف انتانات بسیار مؤثر اند. عوارض جانبی آنها کمتر بوده و در حاملگی و شیردهی به صورت مصوون میباشد. پنسیلین‌ها در همه جا یافت میشوند، بر علاوه ارزان قیمت بوده و مستحضرات خوراکی و زرقي آنها موجود میباشد. اما نسبت به بسیاری دواهای دیگر مشکل عکس العمل حساسیتی آنها بیشتر است. آنها بیش از اندازه استفاده شده اند و حالا بعضی امراض در مقابل آنها مقاوم شده اند.

مکروئیدها (Macrolides) شامل اریترومايسين، ازیترومایسین و غیره

اریترومايسين (Erythromycin) يك دواي قديمي بوده، استفاده از آن عمومیت داشته و بصورت وسیع یافت میشود و بر ضد بسیاری از انتان‌های مشابه مانند پنسیلین‌ها و دوکسی سیکلین، مؤثریت دارد. اغلب یک متبادل خوب برای دوکسی سیکلین در زمان حاملگی و شیر دهی یا در صورت حساسیت به فامیل پنسیلین‌ها، میباشد.

تتراسیکلین‌ها: شامل تتراسیکلین و دوکسی سیکلین.

تتراسیکلین و دوکسی سیکلین هر دو در تداوی بسیاری انتانات مختلف استفاده شده، ارزان و قابل دریافت میباشد. این دواها هیچکدام نباید توسط زنان حامله و شیرده و یا توسط اطفال کمتر از 8 ساله استفاده شوند.

سلفامید ها (Sulfonamides = Sulfas): سلفا میتوکسازول (قسمتی از کوتریموکسازول ، سولفیزوکسازول). این دوا ها بالایی انتانات مختلف مؤثر میباشند و نیز ارزان قیمت بوده و در همه جا یافت میشوند. اما در حال حاضر مؤثریت آنها کم شده است زیرا بعضی انتانات به مقابل آنها مقاوم شده اند. اینها نسبت به دیگر دواها بیشتر سبب عکس العمل حساسیتی میشوند. اینها در زمان حاملگی استفاده شده میتوانند اما در روز های قبل از ولادت و تا چند هفته بعد از ولادت بهتر است یک دوی دیگری به عوض آن گرفته شود. در صورت بوجود آمدن علایم حساسیت، استفاده از سلفامیدها را فوراً قطع نمایید (صفحه 483 دیده شود).

امینو گلوکوزید ها: (Aminoglycosides): جنتامایسین ، ستروپتومایسین و غیره . اینها دواهای مؤثر و قوی بوده اما بیشتر آنها سبب عوارض جانبی شدید شده میتوانند و همچنان تنها از طریق زرقی قابل استفاده اند. این دواها صرف زمانی باید تجویز گردند که انتانات بسیار شدید بوده و دوی مصون تری وجود نداشته باشد.

سفالوسپورین ها (Cephalosporines): سفتریاکسون، سفالکسین و غیره. این يك فامیل بزرگ از دواهای جدیدتر و قویتر میباشند که بسیاری انتانات مقاوم در مقابل سایر انتی بیوتیک ها را تداوی مینمایند. اینها اغلب مصون تر بوده و نسبت به انتی بیوتیک های سابقه عوارض جانبی کمتری دارند، اما قیمتی تر بوده و ممکن در همه جا پیدا نشوند. استفاده از آنها در زمان حاملگی و شیردهی مصون میباشد.

کینولون ها (Quinolones): سپروفلوکساسین، نورفلوکساسین و غیره . سپروفلوکساسین ونورفلوکساسین انتی بیوتیک های جدیدتر وقویتر میباشند. اما قیمت آنها بیشتر بوده و ممکن در همه جا یافت نشوند. در زمان حاملگی و شیردهی و برای اطفال کمتر از 16 ساله تجویز شده نمیتوانند.

انتی بیوتیک ها را صرف در صورت ضرورت استفاده نمایید

بسیاری انتی بیوتیک ها مخصوصا پنسلین، بسیار زیاد استفاده شده اند. انتی بیوتیک ها را صرف در موقع ضرورت استفاده نمایید، زیرا:

- زمانیکه انتی بیوتیک ها یکتعداد میکروب ها را از بین میبرند به یکتعداد میکروب های دیگر - ایکه اکثراً در حالت نارمل برای عضویت بی ضرر اند - اجازه رشد خارج از کنترل را میدهند. این حالت میتواند سبب مشکلاتی مانند اسهالات و انتانات فنگسی مهیل گردد.

- بعضی انتی بیوتیک ها سبب عوارض جانبی و عکس العمل حساسیتی شدید میشوند.
- استفاده از انتی بیوتیک ها زمانیکه نیازی به آنها نیست ویا در مرضی ها ایکه مؤثریت ندارند، سبب شده است که بعضی میکروب های مضر قویتر و مقاوم به دوا ساخته شوند. این یعنی دوا بیش از این نمیتواند مرض را علاج کند.

طور مثال:

در گذشته سوزاک که یک انتان مقاربتی است به آسانی توسط پنسلین معالجه میشد. اما پنسلین بصورت نادرست و بسیار زیاد برای بسیاری امراض کمتر وخیم شده است.

حالا انواع جدید گونوریا بوجود آمده که در مقابل پنسلین و دیگر انتی بیوتیک ها مقاوم میباشند. تداوی این انواع جدید مشکتر و قیمت تر است.

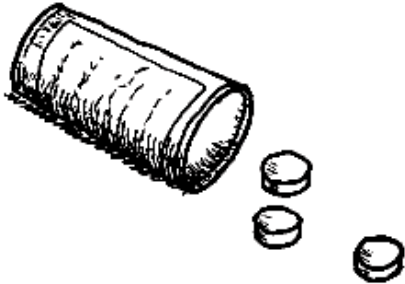
دواها برای معالجه سوزاک

میکروب سوزاک یا گونوریا

دوای‌های ضد درد

درد علامه يك مشکل صحي مانند جرحه ویا انتان میباشد. بناءً بسیار مهم است که سبب اصلی درد تداوی گردد. اما در جریان تداوی مرض، درد میتواند توسط دوای‌های ضد درد کاهش داده شود. در بعضی امراض ایکه علاج ندارند مانند سرطان‌ها و مرض ایدز، درد بسیار ناراحت کننده و دوامدار میباشد. در هنگام تداوی درد نکات ذیل را در نظر داشته باشید:

- کوشش شود که سبب اصلی درد دریافت و تداوی گردد.
- ابتدا ضعیفترین دواي ضد درد را امتحان نموده و دواي قويتر را صرف در صورت ضرورت استفاده کنید.
- تداوی درد هاي دوامدار باید منظم صورت گیرد. جهت تطبیق مقدار بعدی دوا، منتظر برگشت مجدد درد نباشید.
- در مورد روش هاي دیگر کاهش درد فکر نمایید مانند: تمرینات آرامش دهنده، مسازهاي خاص با فشار روي نقاط معين بدن، تطبیقات سرد و گرم بالاي ناحیه درد (صفحات 423 و 546 دیده شود).

برای درد های خفیف و متوسط، مانند درد خونریزی ماهوار یا سردردی:

• پاراستامول یا اسیتامینوفن (Paracetamol = Acetaminophen) در همه جا یافت شده و ارزان میباشد. برای زنان حامله و شیرده مصوون ترین دواي ضد درد میباشد و همچنان در پایین آوردن تب مؤثر می باشد. پاراستامول را با الکل یکجا استفاده نکنید و همچنان برای عوارض ناشی از نوشیدن الکل استفاده نشود. ویا اگر مشکلات جگر ویا گرده دارید از این دوا استفاده ننمایید.

آسپرین (Aspirin): یک دواي ارزان بوده در همه جا یافت میشود همچنان برای کاهش درد و در تداوی التهاب و درد مفاصل و عضلات و برای درد زمان خونریزی مؤثر میباشد. زنان شیرده یک هفته بعد از تولد طفل میتوانند از آسپرین استفاده نمایند، مگر زنان حامله باید به عوض آن پاراستامول استفاده کنند. آسپرین در صورت استفاده به مقدار مناسب مصوون میباشد، اما این دوا سبب تخریش معده شده و نباید در مریضان مصاب زخم معده تجویز شود. آسپرین مانع لخته شدن نارمل خون میشود، بناءً اگر شخص خونریزی داشته باشد و همچنان قبل از هر نوع عملیات جراحی نباید مصرف شود.

ایبوپروفن (Ibuprofen): در همه جا یافت میشود اما به مقایسه آسپرین و پاراستامول قیمت آن بیشتر میباشد. مانند آسپرین، این دوا با مقادیر کم برای درد های زمان خونریزی ماهوار بسیار مؤثر بوده و همچنان برای التهاب مفاصل و عضلات مؤثریت دارد. ایبوپروفن دواي خوب برای درد های دوامدار ناشی از التهاب مفاصل میباشد. این دوا نیز سبب تخریش معده و مشکلات خونریزی شده میتواند، لذا نباید توسط افراد ایکه زخم معده دارند ویا قبل از عملیات جراحی استفاده شود. زنان شیرده میتوانند از ایبوپروفن استفاده کنند مگر زنان حامله در 3 ماه اول حاملگی نباید از این دوا استفاده کنند.

دوا های ضد درد های متوسط تا شدید:

ایبو پروفن به دوز بلند میتواند مؤثر باشد (800 ملي گرام 3 تا 4 دفعه در روز).
کودیین (Codeine)، يك دوا از فامیل تریاک بوده که در تداوی درد بعد از عملیات و جروحات مؤثر میباشد. مصرف بسیار طولانی مدت کودیین سبب اعتیاد میگردد.

دوا برای درد های شدید و پیشرونده:

کودیین: کودیین به مقادیر بلند برای درد های شدید استفاده شده میتواند.
مورفین (Morphine)، یک دواي بسیار قوی از فامیل تریاک میباشد که برای دردهای مراحل اخیر سرطان و مرض ایدز مؤثر است. مورفین را اکثراً بدون از شفاخانه ها در جای دیگری نمیتوان دریافت نمود، اما بعضاً در صورت نسخه رسمی داکتر ممکن است بتوانید آنرا از دواخانه ها حصول کنید. این دوا بسیار اعتیاد آور است.

دواها برای خونریزی شدید مهبلی بعد از ولادت یا سقط :

ارگومترین، اکسی توسین و میزوپروستول دواهای میباشند که سبب تقلص رحم و رگ های خون آن میشوند. اینها در کنترل خونریزی بعد از ولادت بسیار مهم اند.

ارگومترین برای وقایه ویا کنترل خونریزی شدید بعد از خارج شدن پلاستنا استفاده میشود. ارگومترین را داخل ورید زرق ننمایید. این دوا باید در عضله زرق شود. هیچگاه از این دوا قبل از تولد طفل و خارج شدن پلاستنا استفاده بعمل نیاید. این دوا برای خانم ایکه فشار خود بلند دارد تجویز نشود.

اکسی توسین جهت کمک به توقف خونریزی شدید مادر بعد از ولادت طفل استفاده میشود. بسیار نادر است که قبل از ولادت طفل به اکسی توسین ضرورت بیافتد. برای این منظور، صرف توسط یک داکتر یا قابله آموزش دیده تطبیق آن از طریق ورید صورت گیرد. استفاده از اکسی توسین برای سرعت بخشیدن به ولادت ویا قوی ساختن تقلصات ولادی میتواند برای مادر و طفل خطرناک باشد.

میزوپروستول اساساً برای توقف خونریزی زخم معده تولید شده است، اما همچنان برای توقف خونریزی بعد از ولادت ویا بعد از سقط استفاده میشود. این دوا گران قیمت بوده و تابلیت های آن از طریق دهن ویا بصورت شیاف های مقعدی استفاده شده میتواند (صفحه 508 دیده شود).

دوا های برای عکس العمل های حساسیتی:

ممکن است یک شخص به مقابل دواها ، غذا ویا چیز هاییکه تنفس یا لمس نماید، حساسیت داشته باشد. عکس العمل حساسیتی شاید خفیف باشد - همراه با خارش ، بخار های جلدی و عطسه ویا شاید متوسط یا شدید باشد.

بعضی عکس العمل ها میتوانند وخیم شده و سبب شاک الرژییک گردند. عکس العمل های شدید و شاک الرژییک تهدید کننده حیات بوده و باید فوراً تداوی گردند. درین کتاب راجع به اینکه چگونه بعضی دواها سبب عکس العمل حساسیتی میگردند، صحبت شده است. هر دوا ایکه سبب عکس العمل حساسیتی میشود ، باید متوقف شده و دوباره مورد استفاه قرار نگیرد - حتی اگر عکس العمل حساسیتی خفیف باشد.

عکس العمل های حساسیتی نظر به شدت توسط 1، 2 ویا 3 نوع دوا تداوی میشوند:

1- Anti Histamins (ضد هستامین):

مانند diphenhydramine , hydroxyzine ویا Promethazine . مصرف هیچکدام از این دواها برای زنان حامله و شیرده مناسب نمیباشد، اما خطر پرومتازین Promethazine نسب به دیگر دواها کمتر است. در غیر آن دایفین هیدرامین اکثراً ارزان تر بوده و در همه جا یافت میشود.

2- **ستیروئیدها (Steroids)** مانند Dexamethazone یا Hydrocortisone. دکسامتازون برای زنان حامله و شیرده یک انتخاب بهتر میباشد.

3- **Adrenaline یا Epinephrine** این دوا ها برای زنان حامله و شیرده مصوون میباشند.

طرز تداوی عکس العمل حساسیتی و شاک الرژییک

**دوای‌هایی‌که می‌توانند
حیات زنان را حفظ
نمایند**

تهیه یک بکس دوای‌های عاجل برای جامعه ، شیوه ایست که می‌تواند حیات زنان را در جایی‌که زندگی مینمایید، حفظ نماید. دوای‌های شامل این چارت به شما کمک خواهد کرد تا قبل از رسیدن به خدمات صحی، تداوی را شروع کنید. متیقن شوید که این دوای‌ها شامل بکس کمک های عاجل شما ویا در نزدیکترین پوستهٔ صحی موجود است. اگر ضرورت به خرید آنها دارید، کوشش کنید با رهبران جامعه در مورد صحبت کنید. توضیح دهید که این دوای‌ها چگونه کمک کرده می‌توانند و ببینید که آیا می‌توانید باهم یکجا آنها را خریداری نمایید.

در بکس کمک های عاجل کدام دوای‌ها شامل باشند:

مشکل	دوای‌ها
مرض التهابی لگن خاصره (PID)	تابلیت های: اموکسی سیلین، ازیترومایسین، دوکسی سیکلین، اریترومایسین، مترونیدازول.
انتانات گرده ها	تابلیت های: سپروفلوکسازین، کوتریموکسازول. زرقیات: جنتامایسین، سفتریاکسون
خونریزی بعد از ولادت، سقط ویا سقط بنفسهی	اکسی توسین، ارگومترین، میزوپروستول
انتانات بعد از ولادت، بعد از سقط و بعد از سقط بنفسهی	تابلیت های: دوکسی سیکلین، اریترومایسین، مترونیدازول زرقیات: امپی سیلین، سفتریاکسون، کلیندامیسین، جنامیسین
اکلامپسیا در جریان حاملگی ویا بعد از ولادت	دیازپام ویا مگنیزیم سلفات
جلوگیری عاجل حاملگی (بعد از تجاوز جنسی، پاره شدن کاندوم ویا دیگر حالات عاجل)	تابلیت های مختلط جلوگیری از حمل، minipills نیل تابلیت های خاص عاجل جلوگیری از حمل. صفحات 523 تا 524 را ببینید.
عکس العمل حساسیتی به انتی بیوتیک ها	اپینفرین ، دایفن هیدرامین، هیدروکورتیزون ویا دکسامیتازون

